

МОТИВИ

КЪМ ПРИСЪДА ПО НОХД № 1918 ПО ОПИСА ЗА 2022ГОДИНА НА ВАРНЕНСКИ РАЙОНЕН СЪД.

Във ВРС е бил внесен обвинителен акт № 385 от адм. ръководител на ВРП, по който е било образувано производство пред първа инстанция срещу подсъдимия Хр. Б. Г. с оглед извършено от него престъпление от общ характер наказуемо по чл. 194, ал.1 от НК за това, че на 28.06.2019год., в гр.Варна, отнел от владението на собственика Атанас Огнянов Йончев, без негово съгласие с намерение противозаконно да присвои чужди движими вещи – банкноти на стойност 230лв..

Съдебното следствие е проведено по общия ред.

Във фазата по съществото на делото представителят на ВРП поддържа така повдигнатото на подсъдимия обвинение и счита, че същото е доказано по безспорен и категоричен начин. Моли подсъдимият да бъде признат за виновен като предлага да му бъде наложено наказание лишаване от свобода за срок от пет месеца чието изтърпяване на бъде отложено с изпитателен срок от 3 години.

Защитникът на подс. Г. – адв. М.Д. пледира за оправдателна присъда като изразява становище, че обвинението повдигнато на подзащитния му не е доказано по безспорен и категоричен начин. Сочи, че събраните доказателства не сочели на престъпление кражба, като такива доказателства не са били събрани още изначално в досъдебното производство.

След излагане на обстоятелствата включени в обвинението подсъдимия заявява, че го разбира. Същият дава обяснения в хода на съдебното следствие в които по същество заявява, че бил намерил парите. В дадената му последна дума заявява, че се придържа към казаното от адвоката му.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 28.06.2019год. след обяд около 13:30ч. св. Ат. Й. отишъл в магазин за хранителни стоки „300“, находящ се в гр.Варна, ул. „Хан Пресиян“ № 14 за да си напазари. У себе си носел сумата от 330лв. в банкноти с различен номинал (3 по 100лв., 1 от 20лв. и 1 от 10лв.), както и дребни пари на монети. След като взел необходимите му продукти св. Й. отишъл на касата за да плати и да напусне магазина. Стойността на покупката му била 3.80лв. Св. Й. оставил покупките на плота и извадил от задния десен джоб на панталона си паричната сума в банкноти която носел у себе си. Преместил ги в лявата си ръка и отново бръкнал в джоба си за монети. Извадил и тях и с тях платил покупките. Докато плащал обаче от изпуснал няколко банкноти на обща стойност 230лв. които паднали на плот пред плота на касата и по-ниско от

него. След като заплатил покупките св. Й. напуснал магазина, но парите му останали на плота пред касата. Няколко минути след него на касата дошъл подсъдимия. Същият видял парите на Й. на плота и ловко и незабелязано от касиерката ги пхнал в торбата в която прибирал покупките си. След като заплатил своите покупки подсъдимият напуснал обекта отнасяйки парите на св. Й. Междувременно прибирайки се в къщи, св. Й. който живеел в близост до магазина, установил, че част от парите му ги няма. Същият се сетил, че парите му са останали в магазина и веднага се върнал там. Отишъл на касата, но не ги видял и веднага попитал касиерката кой е минал веднага след него. Поискал да види записите от охранителните камери. Същите му били предоставени и на тях той видял как подсъдимия взима парите му. На същата дата св. Й. подал сигнал за кражбата и в І РУП, а няколко дни след това предоставил в полицията и предоставения му от служители на магазина видеозапис от охранителните камери от датата на кражбата.

Няколко дни след като подал жалба в полицията св. Й. срещнал подсъдимия близо до магазина и му казал да му върне парите. Подсъдимият му казал, че ги е изхарчил. Св. Й. му казал, че е подал жалба в полицията и приканил подсъдимия да отиде с него там. Подсъдимият се съгласил и двата със св. Й. отишли в полицията.

Видно от заключението на назначената в хода на досъдебното производство видео-техническа и лицево-идентификационна експертиза лицето заснето на видеозаписа от камерите на магазина е именно подс. Хр. Г. като експерта подробно е описал както действията на св. Й. така и тези на подсъдимия по прибирането на парите.

Видно от приложената към делото справка за съдимост подс. Г. е неосъждан.

В хода на съдебното следствие подсъдимият е предал на св. Й. сумата от 230лв. и последния подписва разписка, представена по делото.

Изложените обстоятелства съдът счита за установени въз основа на обясненията на подс. Г., показанията на св.Й. в това число и тези давани в хода на досъдебното производство и приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 281, ал.5 от НПК, показанията на вещото лице Г. Ж., както и заключението по назначената в хода на досъдебното производство видео-техническа и лицево-идентификационна експертиза, справка за съдимост протокол за доброволно предаване на вещи, разписка и всички останали събрани в хода на съдебното следствие писмени доказателства, като така посочените доказателства са непротиворечиви, взаимнодопълващи се, не водят на различни правни изводи и се кредитират от съда изцяло с доверие.

След като прецени всички доказателства, релевантни за делото, поотделно и в тяхната съвкупност при така установената фактическа обстановка, съдът приема за установено от правна страна следното:

С внесеният в съда обвинителен акт подс. Хр. Б. Г. е предаден на съд с оглед извършено престъпление по чл.194, ал.1 от НК за това, че на

28.06.2019год., в гр.Варна, отнел от владението на собственика Ат. О. Й., без негово съгласие с намерение противозаконно да присвои чужди движими вещи – банкноти на стойност 230лв..

В случая съдът счете, че от събраните по делото доказателства по категоричен начин се установява, че на инкриминираната дата подс. Хр. Б. Г. е извършил от обективна страна деяние попадащо в хипотезата на чл. 194, ал.3 от НК. Същият е отнел от владението на св. Ат. О. Й. и без негово съгласие чужди движими вещи – сумата от 230лв. като случаят е маловажен.

С оглед събраните по делото доказателства съдът прие за безспорно установено, че подс. Хр. Г. без съгласието на св. Й. е прекъснал владението на същия върху собствената му сума от 230лв. и е установил свое владение върху нея. Престъплението е довършено. Подсъдимият е взел парите на св. Й. намиращи се на плота пред касата в магазина и ги е прибрал в торбата си, след което се разпоредил с тях в свой интерес. В тази насока са както показанията на св. Й., заключението по назначената видео-техническа и лицево-идентификационна експертиза и показанията на в.л. Г. Ж., така и обясненията на самия подсъдим който сочи, че всичко което свидетеля разказва е така.

И доколкото отнетата сума не е значителна, значително по под размера на минималната работна заплата за страна (МРЗ 560лв. определена с ПМС №320/20.12.2018год.), а подсъдимият е с чисто съдебно минало и без данни за други противоправни прояви от една страна и от друга предвид неговото поведение като цяло, признава, че е взел парите, отива доброволно в полицията след като е помолен от св. Й. и разказва за случилото се, то случаят е маловажен по смисъла на чл. 93, т.9 от НК.

Що се касае до изразеното от защитата във фазата по същество становище, че в случая изобщо не можело да се говори за кражба, защото парите били намерени, а не отнети от владението на друго лице (вероятно се има предвид състава на чл. 207 от НК) то определено не се споделя от съда защото е в пълно противоречие с константната съдебна практика по въпроса.

Разграничителният белег между двата състава (този на кражбата и този по чл. 207 от НК) се състои в това дали дадена вещь се определя като загубена или забравена. Когато една вещь е загубена, нейният владеец се е лишил от владението си върху нея, при което липсва елемент от обективната страна на престъплението кражба- владение, което да бъде отнето, като приложим остава съставът на чл. 207 НК. Когато една вещь е забравена лицето може да упражни своя власт върху нея отново. Съгласно Постановление № 6 от 26.04.1971г. по н.д. №3/71г. на Пленума на ВС /изм. с Постановление № 7 от 06.07.1987г./ вещь забравена в чакалня, транспортно средство, или друго обществено заведение не се счита за загубена, тъй като лицето не е лишено от възможността да упражни своя власт върху нея отново и по всяко време. Логиката на това разрешение е, че в тази хипотеза владението не е прекъснато, а просто се упражнява чрез друго лице - материалноотговорно

лице или друго, което отговаря за тези забравени вещи. Този извод произтича отново от горесцитираното постановление, като в същото е посочено, че когато такава вещ бъде отнета от служител, който е натоварен да събира забравени вещи, то този служител извършва не кражба, а длъжностно присвояване. Поради това отнемането на забравена в търговски обект чужда движима вещ с намерение да бъде присвоена е престъпление "кражба". В конкретния случай, паричната сума е била забравена от пострадалия на плота пред касата. Оттук обаче той може във всеки един момент реално да възвърне властта си върху вещта, тъй като е ясно, че същата се намира в обект с ограничена територия и видеонаблюдение. От своя страна, подс. Г. съзнава, че се намира в обект, където има множество служители и видеонаблюдение, както и че парите се намират в непосредствена близост до касата. Той обаче не търси съдействие от служителката на касата, а ловко и незабелязано от нея прибира парите в пазарската чанта, плаща своите покупки и излиза от магазина. В заключение, парите са били забравени от св. Й., а не загубени. За да са едни вещи загубени следва техния собственик да не знае къде се намират те, а настоящия случай не е такъв. Почти веднага след като излиза от магазина св. Й. преброява парите си и се сеща, че част от тях са останали в магазина, поради което и веднага се връща там да си ги вземе, поради което и тяхното отнемане от подс. Г. представлява кражба. В този смисъл е и съдебната практика, която е постановена по аналогични случаи- Решение № 161 от 11.06.2014 г. по н. д. № 222/2014г. на Окръжен съд – Варна, Решение № 193 от 30.06.2015 г. по н. д. № 686/2015 г. на Окръжен съд – Варна и Присъда от 28.09.2016 г. по н. д. № 217 / 2016 г. на I състав на Окръжен съд – Перник (последният акт е бил отменен с Решение № 292 от 24.01.2017 г. по н. д. № 1160/2016 г. на ВКС, тъй като при правилно установени факти и квалификация, не е бил приложен институтът на чл. 218б НК).

Както бе посочено, доколкото на територията на магазина, собственикът на вещта все още не е лишен от владението си, то престъплението е довършено с напускането на търговския обект от подсъдимия. В този момент настъпва общественотоопасния резултат, като владелецът бива лишен от своята фактическа власт върху вещите, а деецът установява своя собствена власт върху тях. С напускането на магазина подс. Г. окончателно прекъсва фактическата власт на досегашния владелец, като от този момент той може да се разпорежда необезпокоявано с чуждите движими вещи, което е и сторил.

Безспорно от обективна страна липсва съгласие от страна на св. Й. за прекъсване на неговата фактическа власт върху собствените му вещи, най-малкото защото същият физически не се е намирал до тях в момента, в който подсъдимият ги е взел.

Налице са и всички елементи от субективна страна, за да се приеме, че е извършено престъплението кражба. Подсъдимият е действал с пряк умисъл по смисъла на чл. 11, ал. 2 НК, като е съзнавал, че парите оставени на плота пред касата са били чужди, както и че са били забравени. По отношение на това защо тези вещи са забравени, вече бяха изложени мотиви. Подсъдимият

е съзнавал, че се касае за вещи на клиент, като същият е можел да бъде установен веднага или който е можел във всеки момент да се появи, за да продължи да упражнява реално своята фактическа власт.

Подсъдимият е съзнавал и че липсва съгласие на владелеца на вещите за прекъсване на неговата фактическа власт върху тях. При това, деецът е предприел действия, с които е целял да прекъсне фактическата власт на досегашния владелец и да установи своя собствена. Подсъдимият е съзнавал, че с напускането на магазина окончателно ще може да се разпорежда с парите. Налице е и съставомерната присвоителна цел, която се излича от последващите действия на подсъдимия. Същият е изхарчил парите за свои нужди. Всички тези действия на подсъдимия сочат, че той е отнел вещите именно с намерението да ги присвои, т.е да се разпорежда с тях, като точно това е и извършил.

От друга страна с оглед наличните по делото доказателства за възстановяване на щетите от престъплението в хода на съдебното следствие – същият в съдебно заседание лично предава парична сума в размер на 230лв. на пострадалия и не са налице отрицателните предпоставки визирани в нормата на чл. 218б, ал.2 от НК (подсъдимият е неосъждан, съответно не му е било налагано адм. наказание за такова деяние) съдът счете в случая приложение следва да намери нормата на чл. 218б, ал.1 от НК доколкото съобразно същата разпоредба за деяния по чл. 194, ал.3 от НК когато предмета на престъплението е до размера на две минимални работни заплати за страната установени към датата на извършването на деянието, наказанието е глоба от 100лв. до 300лв. налагано по административен ред ако предмета на престъплението е възстановен или заместен.

Поради изложеното по-горе и с оглед специфичните характеристики на деянието и дееца, в светлината на цитираните по-горе разпоредби, съдът счете в случая деянието извършено от подсъдимия макар и формално да покрива признаците на състав на престъпление от НК не се счита за престъпно (декриминализирано е по силата на закона), а е административно нарушение. Горното мотивира съда на основание чл. 304 от НПК да оправдае подсъдимия по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 194, ал.1 от НК и съобразно правомощията по чл. 305, ал.6 от НПК да му наложи административно наказание съобразно нормата на чл. 218б, ал.1, вр. чл. 194, ал.3 от НК за това, че на 28.06.2019год. в гр.Варна, отнел от владението на собственика Ат. О. Й., без негово съгласие с намерение противозаконна да присвои чужди движими вещи – банкноти на стойност 230лв. като случаят е маловажен и предмета на престъплението е възстановен.

При определяне размера на адм. наказание съдът отчете степента на обществена опасност както на деянието така и на дееца и като прие липса както на смекчаващи, така и на отегчаващи адм.наказателната отговорност обстоятелства (чистото съдебно минало на подсъдимия съдът не цени като смекчаващо отговорността обстоятелство доколкото то е предпоставка за

приложението на чл. 218б от НК), както и данните за имотното състояние на подсъдимия (безработен), наложи на подсъдимия адм. наказание глоба в размер над минималния предвиден в закона, а именно глоба в размер на 150лв. като счете, че това наказание е съответно на извършеното деяние (нарушение) и в пълнота ще постигне целите на административните наказания предвидени в нормата на чл. 12 от ЗАНН.

Като отчете, че в хода на досъдебното производство са били направени разноси във връзка с назначена съдебна експертиза – лицево-идентификационна и видео-техническа в размер на 293.95лв. съдът на основание чл. 189, ал. 3 от НПК осъди подсъдимия да заплати посочената по-горе сума в полза на държавата по сметка на ОД на МВР Варна.

На същото основание съдът осъди подсъдимия да заплати направените в хода на съдебното производство разноси за изслушване на вещо лице в размер на 20лв. като го осъди да заплати посочената сума в полза на държавата по сметка на РС – Варна.

По гореизложените съображения съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: